

Začetki učenosti

Griša Koritnik

Bebica

BEBA VSE PO SVOJE MISLI,
VEDNO ISTO JE BUDALO,
NIČ NE BO JE IZUČILO,
NIČ JE IZPAMETOVALO.

SEM DEJAL JI: SVET SE SUČE.
ONA PA SE JE SMEJALA:
»SUČEJO SE LE KOLESA,
SVET MIRUJE KAKOR SKALA.«

SEM UČIL JO ZVEZDOSLOVJA:
SVETLE ZVEZDE SO SVETOVI.
ONA PA PO SVOJE TRDI,
DA SO LUČCE NAD VRHOVI.

KAZAL SEM JI ZEMLJEVIDE,
DALJNE ZEMLJE, VELEMESTA.
PA ME BRŽ NEDOLŽNO VPRAŠA:
»KJE PA JE ZELJARSKA CESTA?«

BEBA, BEBA, KRATKA PAMET,
NIČ SOLI NI V TVOJI GLAVI.
PA SE KREPKO MI ODREŽE:
»SOL ŠKODUJE, MATI PRAVI.«

KAJ, SIROTA, BOŠ POČELA,
KO STAROST TE BO PESTILA!
»DELALA BOM TO, KAR DRUGE —
ŠE STRADALA, KO BO SILA.«

BEBA, BEBA, JOJ BO TEBI,
ČE BOŠ TAKŠNA DOZORELA,
MLADA SE LOVIŠ ZA VETROM,
STARA BOŠ ISKALA DELA.

KRISTA HAFNER

Palček Peter

V.

DRUGO JUTRO JE STOPIL MALHAR ŽE NA VSE ZGODAJ IZ ŠOTORA. »HOLAJ, POKONCI, ZASPANCI!« JE ZAKLICAL IN ŠVRKNIL Z BIČEM, DA JE OSTRO ZAŽVIŽGALO PO ZRAKU. NATO SE JE NAGNIL MEDVEDU NA UHO IN ZAGROZIL PETRU: »DANES BOŠ PEL IN PLESAL DO MILE VOLJE. NIČ SE NE SKUŠAJ USTAVLJATI. IMAM IMENITNO ZDRAVILO ZA TAKE, KI NOČEJO POSLUŠATI. IME MU JE BIČ!« ZNOVA JE ZAŽVIŽGALO PO ZRAKU PRAV NAD PETROVO GLAVO IN MALHAR JE ODŠEL V ŠOTOR.